

ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
1ον ΤΕΥΧΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΠΑΥΛΟΣ ΔΡΑΝΔΑΚΗΣ
ΜΕΓΑΡΟΝ ΠΛΑΖΑΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ ΑΘΗΝΑΙ

ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1926
ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ Δρ. 5

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΔΟΞΕΙΣ: Ἡ κ. ΚΥΒΕΛΗ ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ εἰς τὴν «Τρίτορον Γυναῖκα».

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ Η ΝΗΣΟΣ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ

(Αγγλικὴν διήγημα)

Ἦτο πρῶτὸ καὶ ὁ Μάονος ἐφύθη ἡ μάλλον ἐφύθη...

Ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἔμενε ἀκίνητος ἐπὶ τοῦ...

Ὁ Μάονος καὶ ἡ δούλη αὐτοῦ τῆς νύκτας τὸν...

Καίτοι οὐκ ἔμελλε ὅλγρον, ἀλλ' ἐνὸς ἐν...

Ὅτε μὲν τοῦ ἐνρίοζομαι, ἔειπε οὐδὲν...

Ἐπὶ τὴν ἀντίρρησην αὐτῆς ὁ Μάονος...

Ὁ Μάονος ἤρξατο νὰ ἀπορῇ καὶ νὰ...

Ἐπὶ τὴν ἐκείτης μορφῆς ὁ Μάονος...

—Σὺς παλαιῶν, πόσον καὶ ἐν...

—Περίτοι μὲν ἐρβόμαδα.

—Τότε εἶπε καὶ οὐκ ἔμελλε.

Πολλὸ φοβοῦμαι ὅτι δὲν ἠμπορεῖτε νὰ...

Ὅταν ἐξῆλθε ὁμοῦ καὶ πάλιν ἡ ἡρώς...

—Ἐπὶ τὴν νύκτα ἡ ἐπιτοκοῦστος καὶ...

Ἡ δεσποινὶς ὁμοῦ δὲλεγε οὐρετὰ μεγάλη...

—Ἄλλὰ, δεσποινίς, τοῦτο εἶπε ἀδύνατον...

—Ἀν καὶ δὲν ἔσθ' ἡρώς, ἐν τούτοις...

—Ἀντιόχῳ, ἀλλὰ ἀδύνατον νὰ σὺς...

—Ἐπὶ τὴν αὐτὴν λέξιν καὶ Μάονος...

Ἡ δεσποινὶς ἀντιόχῳ ὅτι ἐξῆλθε τῆς...

Μετὰ τὴν αὐτὴν ἀνάγκη ὁ ἥρωας...

Ὁ Μάονος πρὸς τὸ μένος τῆς βενζα...

Ἡ Νταλὴ—αὐτὸ ἦτο τὸ ὄνομα τῆς...

Ἡ Νταλὴ—αὐτὸ ἦτο τὸ ὄνομα τῆς...

Ἐγὼν ὁμοῦ ἀντιόχῳ ὅτι ἐξῆλθε...

Ἐγὼν καὶ ἀντιόχῳ ἐπὶ τὴν καμ...

Ἐγὼν καὶ ἀντιόχῳ ἐπὶ τὴν καμ...

Ἡ δεσποινὶς ὁμοῦ δὲλεγε οὐρετὰ μεγάλη...

Ἡ δεσποινὶς ὁμοῦ δὲλεγε οὐρετὰ μεγάλη...

Ἡ δεσποινὶς ὁμοῦ δὲλεγε οὐρετὰ μεγάλη...

Ἡ δεσποινὶς ὁμοῦ δὲλεγε οὐρετὰ μεγάλη...

Ἡ δεσποινὶς ὁμοῦ δὲλεγε οὐρετὰ μεγάλη...

Ἡ δεσποινὶς ὁμοῦ δὲλεγε οὐρετὰ μεγάλη...

Ἡ δεσποινὶς ὁμοῦ δὲλεγε οὐρετὰ μεγάλη...

Ἡ δεσποινὶς ὁμοῦ δὲλεγε οὐρετὰ μεγάλη...

Ἡ δεσποινὶς ὁμοῦ δὲλεγε οὐρετὰ μεγάλη...

Ἡ δεσποινὶς ὁμοῦ δὲλεγε οὐρετὰ μεγάλη...

Ἡ δεσποινὶς ὁμοῦ δὲλεγε οὐρετὰ μεγάλη...

Ἡ δεσποινὶς ὁμοῦ δὲλεγε οὐρετὰ μεγάλη...

Ἡ δεσποινὶς ὁμοῦ δὲλεγε οὐρετὰ μεγάλη...

Ἡ δεσποινὶς ὁμοῦ δὲλεγε οὐρετὰ μεγάλη...

Ἡ δεσποινὶς ὁμοῦ δὲλεγε οὐρετὰ μεγάλη...

Ἡ δεσποινὶς ὁμοῦ δὲλεγε οὐρετὰ μεγάλη...

Ἡ δεσποινὶς ὁμοῦ δὲλεγε οὐρετὰ μεγάλη...

Ἡ δεσποινὶς ὁμοῦ δὲλεγε οὐρετὰ μεγάλη...

Ἡ δεσποινὶς ὁμοῦ δὲλεγε οὐρετὰ μεγάλη...

Ἡ δεσποινὶς ὁμοῦ δὲλεγε οὐρετὰ μεγάλη...

Ἡ δεσποινὶς ὁμοῦ δὲλεγε οὐρετὰ μεγάλη...

Ἡ δεσποινὶς ὁμοῦ δὲλεγε οὐρετὰ μεγάλη...

Ἡ δεσποινὶς ὁμοῦ δὲλεγε οὐρετὰ μεγάλη...

Ἡ δεσποινὶς ὁμοῦ δὲλεγε οὐρετὰ μεγάλη...

ΜΟΔΑ ΧΑΡΙΣ ΚΟΜΨΟΤΗΣ

ΑΠΟΚΡΗΝΑ

Σὲ μὴ γυνὴν τοῦ κοσμοῦ μὴ μὴ...

—Γιὰ τὸν κόπο πού περνεῖς νὰ...

—Τὶ σέξαι ἔχει ἡ φύση μετὰ τὴν...

—Ὅτε εἶδες οἱ μακαράδες τῆς...

Ναί, κ' ἔχομε ἀνὰ μὴν ἀτέλειαν...

Σήμερα πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

ΠΑΡΙΣΙΝΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. — Ἀρχίζον τὰ «χο...

Ἐν ἀκολουθείᾳ ἐκείνου τοῦ...

Ἄλλὰ ἐκεῖνο ποὺ γοητεύει. Ὑπάρχουν...

Ἰδοὺ οἱ γενικὲς γραμμὲς ἡ κατεύθυνσις...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

καὶ ξαναρχοῦνται, ὅπως τὰ κολλάρια...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Ἄλλοι μὲν πρῶτος νὰ φαίνωμαι...

Τὰ καπέλλα

Τὰ καπέλλα εἰσὶν μὴ τῶν ἀλλοῦ...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

Ἡ δὲ ζωὴ καὶ τὸν ἀνδρῶτα...

(Ἀκολουθεῖ)

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Α-Ω

Κάποιος, — ὡς ὑποθέσωμεν ὅτι ἦταν ὁ Μπαλζάκ — ἐρωτηθεὶς κάποτε «τί μελετᾶτε τώρα Κύριε ;» ἀπήντησεν ἀδιστακτικῶς καὶ χωρὶς καμμίαν συστολήν: Λεξικόν!

Οἱ ἀνόητοι καὶ οἱ ἐπιπόλαιοι ἐγέλασαν εὐφρονικῶς. Αὐτὸς ὅμως τηρῶν τὴν σοβαρότητα τοῦ τοῦς ἠτένιασε καὶ με ὕψος μὴ ἐπιδεχόμενον καμμίαν ἀστείότητα ἐπανέλαβε ἐντονώτερα :

— Μάλιστα, κύριοι! λεξικόν!

Συμφωνοῦμεν πληρέστατα με τὸν πρὸ αἰῶνος λαλήσαντα, με τὴν διαφορὰν ὅτι ἐὰν ἔξη σήμερα θὰ εὐρίσκετο εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ εἴπῃ:

— Δὲν προφθάνω νὰ διαβάσω οὔτε λεξικό.

Καὶ πράγματι καθὼς ἀναπτύσσονται καὶ ὑποδιαφορῶνται καὶ ἐπεκτείνονται οἱ κλάδοι τῆς ἐπιστήμης, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πάσης πραγματογνωσίας, μετ' ὀλίγον δὲν θὰ ἐπαρκεῖ ὁλόκληρη ἡ ταλαίπωρη ζωὴ μας διὰ νὰ σπουδάσωμεν πεταλωτικήν, αὐξανόμενων μάλιστα καταπληκτικῶς καθ' ἡμέραν καὶ τῶν πεταλωσίων.

Ἐκφράζομεν θερμὰ συγχαρητήρια, ὡς λέγεται συνήθως, πρὸς τοὺς σχόντας τὴν ἰδέαν τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος ἔργου εἰς τὰς πρώτας σελίδας τοῦ ὁποῦν θὰ ἀπαντήσωμεν τὴν λέξιν «Ἀβάστακτος», καὶ θὰ ἐννοήσωμεν ὅλοι ὅτι πρόκειται περὶ ζωῆς, περὶ γάμου, περὶ φορολογίας. Τὴν λέξιν «Ἀβαθής», καὶ θὰ ἐννοήσωμεν ὅτι ὁμιλεῖ περὶ τοῦ ρωμέϊκου μυαλοῦ καὶ τῆς τσέπης μας. «Ἀβαφος» καὶ θὰ ἐννοήσωμεν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ οὐδεμιᾶς ἐλληνίδος. «Ἀβυσσος» ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ μέλλοντος, καὶ τῆς νέας Ἑλληνικῆς ποιήσεως. «Ἀβδηρῆσιμος» καὶ εἶναι περιττὸν νὰ εἴπωμεν περὶ τίνος πρόκειται καὶ ἐπὶ τέλους «Ἀβράκωτος» τὸ ὁποῖον δηλαδὴ θὰ μείνωμεν ὅλοι εἰς τὸ τέλος διὰ νὰ βλέπωμεν καὶ θανατῶμεν ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους.

Ἐχω τὴν πεποίθησιν ὅτι ὅλοι οἱ Ἕλληνες θὰ σπεύσουν νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ ἢ τουλάχιστον ὅτι θὰ ἀγοράζον τὸ παρὸν λεξικὸν κατὰ φυλλάδια, ὅτι θὰ προχωρήσουν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τὴν μελέτην τῶν ἀρθρῶν, μὴ σταματῶντες εἰς τὰ Α, α, ᾱ, ᾶ, ὁπότε θὰ ὑπῆρχε κίνδυνος φωνάζοντες τὰντὰ νὰ ἐκληφθῶσι ὡς... καὶ τὰ λοιπὰ.

Ἐκφράζοντες ὅθεν ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας καὶ πάλιν τὴν χαρὰν μας διὰ τὴν ἐγκαινίαν ἐνός τόσο ὠφελίμου ἔργου, εὐχόμεθα νὰ... ζῶμεν ὅταν αἰσιῶς φθάσῃ μέχρι τοῦ Ω, διὰ νὰ δυνηθῶμεν καὶ τότε ὡς καὶ σήμερα νὰ ἀναφωνήσωμεν: Ω! Ἀθίνα, πρώτη χώρα... καὶ πάλιν, τὰ λοιπὰ... καὶ τὰ λοιπὰ.

Εὐχομαι λοιπὸν ἄνευ παρεξηγήσεως με ὑγείαν καὶ χαρὰν νὰ ἀναφωνήσωμεν ὅλοι τὸ Α καὶ νὰ ἀξιοθῶμεν νὰ ἀναφωνήσωμεν καὶ τὸ Ω.

ΛΑΥΡΑΣ

ΑΝΑΨΥΚΤΙΚΑ

Νεόπλουτος κυρία ἀναχωρεῖ διὰ τὴν Ριβιέραν. Ὁ ἐπὶ τῶν διαβατηρίων ὑπάλληλος :

— Αὐτοῦμαι, κυρία μου, ἀλλ' ἐγὼ εἶπα λάθος εἰς τὴν περιγραφὴν τῶν χαρακτηριστικῶν σας, ἀντὶ νὰ γράφοιμε μαλλιά μαύρα, ἐσημείωσαμε μαλλιά ξανθὰ.

Ταξειδιώτης :

— Ἀ, δὲν πειράζει. ἂν δένσας εἶνε εὐχολον νὰ κάνετε τὴν σχετικὴν ἀλλαγὴν τοῦ χρώματος, τὴν κάνω ἐγὼ.

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΟ ΕΩΘΙΝΟΝ ΕΓΕΡΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΥ

Ὁ Σεβασμιώτατος περιώδευε τὴν Θεόσωστον ἐπαρχίαν, εὐλογῶν τὸ ποίμνιον καὶ πληθύνων τὸν «κορδανῶν». Οἱ χωρικοὶ ταπεινοὶ καὶ εὐλαβεῖς προσκύνουν καὶ κατησπάζοντο τὴν εὐλογοῦσαν καὶ θαυμάσιον ἐνδοπαλαμῶς χεῖρα. Εὐχαὶ ἐπιπτον ἐπὶ τοῦ ρικνωμένου αὐχένος τῶν πιστῶν, ὡς νιφάδες ἀπὸ χιόνι. Πόδια γεμάτα λάσπες τῶν ἀγρῶν, ἐκλινόντες εἰς θαλαίαις γονυκλίσεις. Χεῖρα ἐν ἡρᾷ κλαδιά «κουδουλῶν» ἀπὸ τὴν χρεῖά τὴν ἐργασίαν, ἐσταυροσκοποῦντο. Γυναικες παιδομαῖνες καὶ γρη῏ς συγγενῆς, ψιθρίζον αἰτοῦσαι τὴν μεγαλήν συγγνώμην τοῦ Θεοῦ, διὰ τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ἀντιπροσώπου τοῦ. Ἡ καμπάνης χτυποῦσαν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἐν πομπῇ ὄδηγεῖτο εἰς τὰ σπῆτα, ὅπου ὁ εὐτυχὴς τῆς ἡμέρας χριστιανὸς θὰ τὸν φιλοξενῶσε, ἀνοίγων ἑστὶ τῆς πόρτης τοῦ καὶ εἰς τὴν εὐλογίαν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὴν εὐφορίαν, τὴν εὐκαρπίαν τῆς μητέρας γῆς.

Στὸ Παλαιοχώρι ὅμως ὅπου νύχτωσε, σπῆτα γὰρ καταλύμα, γὰρ τὸν Δεσπότη, δὲν ὑπῆρχεν. Ἀθλιο χωριό, ταπεινὸν, πετρεὶ καὶ κόκκαλο οἱ χωρικοὶ, ἀχτένιστοι, ἐλαιοὶ, κηκοτυμένοι καὶ συφοριασμένοι, ἐξοῦσαν μέσα σὲ κατὶ καλύδες φκισμένους ἀπὸ «φτέρες», ἔχοντες γὰρ στρώμα καὶ σκέπασμά των, τὴν τετριμμένην τὴν κατὰ τοὺς!

— Ποῦ θὰ κοιμηθῇ οὐ ἀγίους; Δὲν ὑπῆρχε παρὰ μιὰ κάμαρα μονάχα, ὅπου ζοῦσε ὁ Ιερομόναχος Ἀμβρόσιος, ἐφημέριος τοῦ χωρίου καὶ κολλίτος. Ἐρημὸς καὶ αὐτὸς καὶ σκότεινος, μὴ ἔχων κανένα ἄλλον εἰς τὸν κόσμον, παρὰ μιὰ δ-περήτρια μεσήλικη, ποὺ τὴν εἶχε φέρει, ἀπὸ χρόνια μαζί του, σὺν πρωτοῦλῃ σὲ χωριό, χωρὶς κανεὶς νὰ ξέρῃ «ποῦθε κρατᾷς ἡ σκούφια του».

Τὸ πλῆθος τοῦ σπῆτα τοῦ, ποὺ τὸ ἐφκίαναν οἱ χωρικοὶ ἐπὶ τοῦτο γὰρ τὸν ἐφημέριό τους, δὲν εἶχε παρὰ μιὰ κάμαρη μονάχα, ὅπου ἐξοῦσε, ἐκοιμᾶτο, ἐπεφτε, σηκωνότανε, προσήχετο καὶ ἀνεπαύετο ὁ Ιερεὺς, μ' ἓνα μεγάλο κρεβάτι, σὺν ταράτσῃ, καὶ μιὰ κουζίνα, ὅπου παρσκευάζετο τὸ λιτόν του φαγητόν, ἀπὸ τὴν Μελματή, τὴν οἰκονόμο καὶ θαλάσσιον του, τὴν σύντροφο τῶν γηρατειῶν του καὶ στήριγμα τῆς κουράσεώς του.

Ἀν καὶ περασμένης ἡλικίας ὁ πατήρ-Ἀμβρόσιος, με λευκὰ γένεια καὶ μαλλιά, εἶχε ὅμως γερὴ τὴν κράσι. Δεῖγμα τὰ κόκκινά του μάγουλα, ποὺ καίγαν σὺν φωτὶ καὶ τὸ πῦρ τοῦ δέλεμμα.

— Σεβασμιώτατε, τοῦ εἶπε, ἀπόψε θὰ συμμεριθῇς τὴν φτώχεια μας. Θὰ σοῦ παραχωρήσω τὸ μισό μου τὸ κρεβάτι. Τὰ σινδόνια εἶνε καθρέα. Ἐγὼ

θὰ τραβηγθῶ ἐκεῖ, σὺν τοῦτο, σὺν ἐκρούσῃ... θὰ χωρέσωμε!

— Ἐ! ὅτι ἐδῶ ὁ Θεός! Ἀπήντησεν ὁ Ἀρχιερεὺς, ἀτενίζων πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ σιωπῶν τὸ θυρὶ δισσάκιον, κατὰ ἀπὸ τὴν κλινῇ.

Οἱ χωρικοὶ ἐκοιμήθησαν καὶ χρεῖζοντες εἰς τὴν Μαλαματὴν καὶ τὸ δέλεμα περὶ τῆς καὶ τῆς φράνθησαν πιστοὶ καὶ «πιστευόμενοι».

Ὅταν ἀπεσφύρησαν εὐλαβεῖς οἱ χωρικοὶ καὶ ἡ «καράδα», πλατεῖα ὡς ὁλόκληρὸν ἄστυ, ἀπὸ τὰ καθρέα σινδόνια, ἐπερίμενε τὸν Σεβασμιώτατον καὶ τὸν ἐφημέριόν του, ὁ Ἀρχιερεὺς.

— Καλὰ πάτερ-Ἀμβρόσιε, καὶ ἡ Μαλαματὴ σου ποῦ κοιμᾶται;

— Στὴν κουζίνα «σορρολιάζεται» σεβασμιώτατε.

— Γιατί μπορούσε ὁ κόσμος νὰ παρεξηγήσῃ!...

Δὲν ἔχουν καὶ ἄλλη δουλειὰ οἱ χωρικοὶ!...

— Ἡ κορυφὴ ἐχινόσιαν, Δεσποτά μου, τὰ δυὸ εἶναι τρία!... ἀπήντησεν ὁ γέρον ἀλληγορικῶς...

**

Γλυκὺς, μετὰ τὴν κουράσιν τῆς ὁδοπορίας καὶ τὴν κόρῳσιν τοῦ φαγητοῦ, ἔπεσεν ὁ ὕπνος λυσίπονος, τόσο ἀπάνω στὸν Δεσπότη, ὅσον καὶ στὸν φτωχὸ τοῦ τὸν παπᾶ!...

Ἡ ὥρες ἐπερνοῦσαν, ἡ πούλια ἐγείρει καὶ ὁ αὐγερινὸς ἐφάνη. Τὸν παπᾶ τὸν πῆρε ὁ ὕπνος ὁ γλυκὺς τῆς χαρᾶς! Ὅποτε ἓνα κοκκίρι, ποὺ περισσεύσε ἀπὸ τὴν χθεσινὴν ὀρεξὴν θυσία, καὶ ἔμεινε «ρεζέρβα» στὴ μικρὴ κουζίνα τοῦ παπᾶ, ἐλάλησε φιλά, μετὰλλινά σὺν καθαρῇ καμπάνα.

— Κικίρι-κί!

Ὁ Ιερεὺς πεταχτήκε. Ζηλισμένος ἀκόμα, θαμβωμένος ἀπὸ τὸν ὕπνο. Αἱ ἐντυπώσεις μπλεγμένες μέσα εἰς τὸ πνεῦμα του, ὅπως τὰ μαλλιά στὴν κεφαλὴ του. Δεσπότης, πρῶτός καφῆς, καθήκοντα, ὑποχρεώσεις, Μελματὴ, χωριανοί, περιοδεῖες, ὑποφίτες, ἀποκαλύψεις, ὅλα μαλλιά-κουδάρια μέσα σὲ μισοκοιμισμένο ἀκόμα, τὸ μυαλό του.

Τὸ χεῖρ ἄθελα, κατὰ τὴν συνήθειαν, ὅπως καθε πρῶτ, ἔπεσε εἰς ἓνα «κόλπουρο κῶνο» ποῦ ὑφῆτο, μισογυμνὸς ἀπὸ τὴν ζέστη, ἐμπροστί του, ἀπάνω σὲ κρεβάτι, δίπλα του.

— Πλάφ!... Σήκω, Μαλαματὴ! Εἶνε ἐξ ἡ ὥρα, νὰ μοῦ φτιάξῃς τὸν καφέ!

Εἰς τὸν πλαταγισμὸν, μιὰ τριχοφόρος, θαλάσσια, με σύννεφα μαλλῶν, με γενεῖαν καταρ-

ράκτας, με μάτια γουρλωμένα, ἐκπληκτά, ὑφώθη-κε ἐμπρὸς τοῦ ἀποσβολομένη...

— Ὡστε εἶσαι, Ἀμβρόσιε;

— Ὁ Σεβασμιώτατος ἠνέκῃσεν ὅτι τὸ σύστημα αὐτό, ἦτο ὁ εὐθιὸς ἐγερτήριος κῶνον τοῦ Ἀμβρο-

σίου πρὸς τὴν οἰκονόμον του!...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

Εἰς τοῦ ΖΑΧΑΡΑΤΟΥ

Ὅτε τὸ οἰκονομικὸν μας πᾶν περίφημα. Βέβαια, ὡς ἀκούσα ἔχομε περισσεύμα εἰσ-

ματος καὶ ἐλλείμμα περισσεύματος.

**

Γατρός, πρὸς ἀδελφὸν ἀπεκρῖν, πελάτην του:

— Ἐλλῆ, ὅτι τῆς αὐστηρῆς τῆς συμβου-

λᾶς μου καὶ περιούσια εἰς τρία ποτήρια τὴν ἡμέραν μόνον.

Μπεκρῆς :

— Ὁχι, κύριε ἐξ.

Γατρός :

— Διότι ἀφοῦ σοῦ εἶπα νὰ πίνῃς μόνον τρία!

Μπεκρῆς :

— Διότι καὶ ἓνας ἄλλος γατρός με διέταξε

καὶ αὐτὸς νὰ πίνῃ τρία.

Εἰς τὸν πλαταγισμὸν, μιὰ τριχοφόρος, θαλάσσια, με σύννεφα μαλλῶν, με γενεῖαν καταρ-

ράκτας, με μάτια γουρλωμένα, ἐκπληκτά, ὑφώθη-κε ἐμπρὸς τοῦ ἀποσβολομένη...

— Ὡστε εἶσαι, Ἀμβρόσιε;

— Ὁ Σεβασμιώτατος ἠνέκῃσεν ὅτι τὸ σύστημα αὐτό, ἦτο ὁ εὐθιὸς ἐγερτήριος κῶνον τοῦ Ἀμβρο-

σίου πρὸς τὴν οἰκονόμον του!...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

Εἰς τοῦ ΖΑΧΑΡΑΤΟΥ

Ὅτε τὸ οἰκονομικὸν μας πᾶν περίφημα. Βέβαια, ὡς ἀκούσα ἔχομε περισσεύμα εἰσ-

ματος καὶ ἐλλείμμα περισσεύματος.

**

Γατρός, πρὸς ἀδελφὸν ἀπεκρῖν, πελάτην του:

— Ἐλλῆ, ὅτι τῆς αὐστηρῆς τῆς συμβου-

λᾶς μου καὶ περιούσια εἰς τρία ποτήρια τὴν ἡμέραν μόνον.

Μπεκρῆς :

— Ὁχι, κύριε ἐξ.

Γατρός :

— Διότι ἀφοῦ σοῦ εἶπα νὰ πίνῃς μόνον τρία!

Μπεκρῆς :

— Διότι καὶ ἓνας ἄλλος γατρός με διέταξε

καὶ αὐτὸς νὰ πίνῃ τρία.

Εἰς τὸν πλαταγισμὸν, μιὰ τριχοφόρος, θαλάσσια, με σύννεφα μαλλῶν, με γενεῖαν καταρ-

ράκτας, με μάτια γουρλωμένα, ἐκπληκτά, ὑφώθη-κε ἐμπρὸς τοῦ ἀποσβολομένη...

— Ὡστε εἶσαι, Ἀμβρόσιε;

— Ὁ Σεβασμιώτατος ἠνέκῃσεν ὅτι τὸ σύστημα αὐτό, ἦτο ὁ εὐθιὸς ἐγερτήριος κῶνον τοῦ Ἀμβρο-

σίου πρὸς τὴν οἰκονόμον του!...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

Εἰς τοῦ ΖΑΧΑΡΑΤΟΥ

Ὅτε τὸ οἰκονομικὸν μας πᾶν περίφημα. Βέβαια, ὡς ἀκούσα ἔχομε περισσεύμα εἰσ-

ματος καὶ ἐλλείμμα περισσεύματος.

**

Γατρός, πρὸς ἀδελφὸν ἀπεκρῖν, πελάτην του:

— Ἐλλῆ, ὅτι τῆς αὐστηρῆς τῆς συμβου-